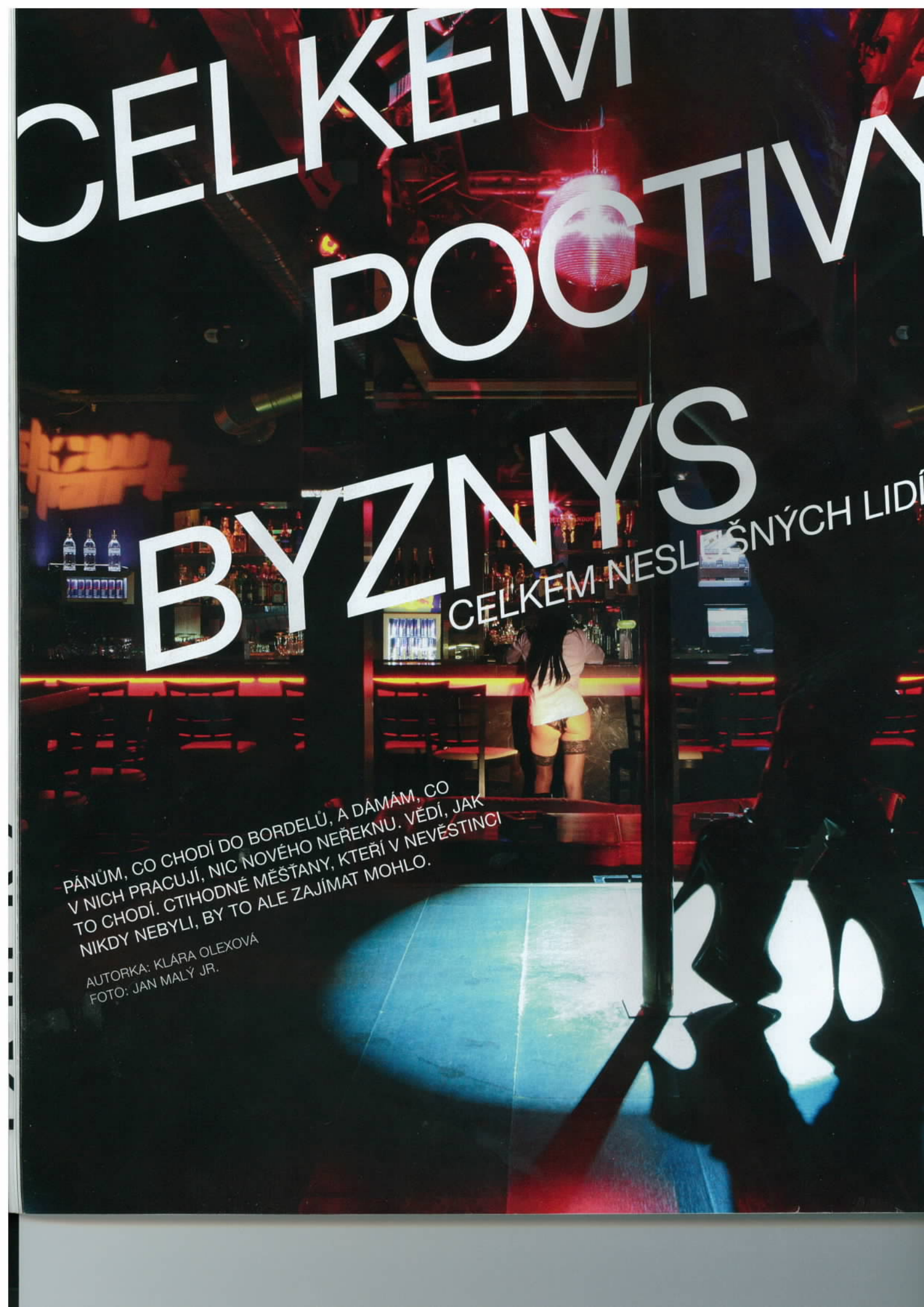

CELKEM POCTIVĚ BYZNYS

CELKEM NESLEŠNÝCH LIDÍ

PÁNŮM, CO CHODÍ DO BORDELŮ, A DÁMÁM, CO
V NICH PRACUJÍ, NIC NOVÉHO NEŘEKNU. VĚDÍ, JAK
TO CHODÍ. CTIHODNÉ MĚŠTANY, KTERÍ V NEVĚSTINCI
NIKDY NEBYLI, BY TO ALE ZAJÍMAT MOHLO.

AUTORKA: KLÁRA OLEXOVÁ
FOTO: JAN MALÝ JR.

Mužské čtenáře asi víc zaujme, jak to v takovém zařízení funguje a na kolik to přijde. Dámy zase příběh dívky a odpověď na otázku, o co přicházíme, když se neživíme sexem. Pro obě pohlaví mám jedno varování: po přečtení tohoto článku můžete přijít o iluze. Prostituci si totiž vydělávají i manželky mužů, kteří o tom nemají ani páru, a nejčastějším návštěvníkem nevěstince je šťastně ženatý tatík od rodiny.

V Holešovické tržnici v Praze stojí budova s názvem Showpark. Pro úřady je to zábavní areál pro dospělé, mezi námi pak vykičený dům. Jedu tam na schůzku s Petrem Janoutem, odpovědným vedoucím téhle Matějské poutě pro muže. Z filmů vím, že v nevěstincích pracují neslušní lidé, a o práci lehkých žen si myslím v podstatě to samé, co napsal J. X. Doležal nedávno v Reflexu. „Prostituce je nechutná záležitost proto, že se tam děje něco, co je jednomu ze zúčastněných z hloubi duše nepříjemné. Prakticky žádná prostitutka nemá ráda svou práci a pohrdá svými klienty.“ Tak uvidíme...

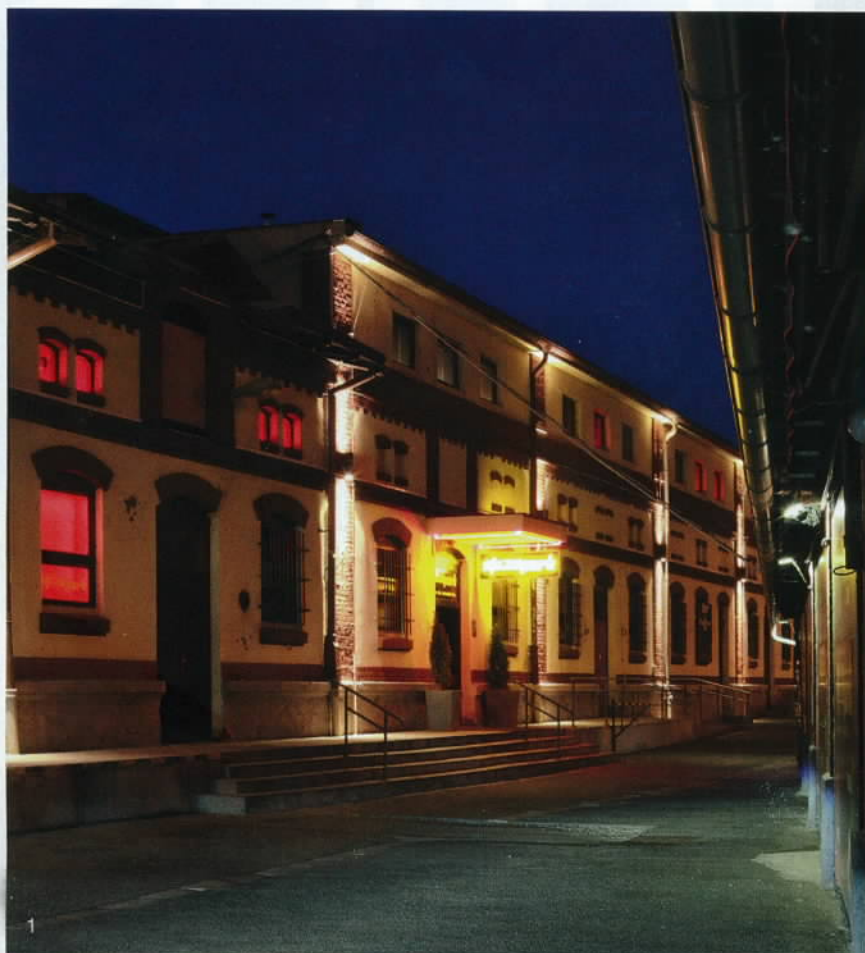
KULTURNÍ DAŇOVÝ POPLATNÍK

Provozni Showparku Petr Janout je mi už na dálku celkem sympatický. Jak se ke mně blíží, všimnu si, že mírně kulhá. (Později se dozvím, že ho jedovatý had, kterého chová, kousl do palce.) Zblízka vypadá jako volič pravice, nebo zálesák z klondajku. Sebevědomý tak akorát, aby vám tím nelezl na nervy, a smysl pro humor i pro byznys mu kouká z očí. Jak to, že provozuje bordel? Není to zakázané? „Máte pravdu, prostituce v Čechách není legální. A neprovozuje se ani tady. Musela byste mít důkaz, že došlo k ukájení. Kdo a proč by ty důkazy sháněl? Oficiálně je Showpark erotický masážní salon s prostorem pro kulturní show, a takových je v Čechách dost. Slečny, které tu poskytují erotické produkce (pozor, nikoli služby), jsou podnikatelky v oboru výkonná umělkyně. Stejně jako herečky a zpěvačky. U nás si pronajímají pokoj k výkonu své činnosti. Kolik si slečny vydělají, jak často tu jsou a jestli s někým spí, do toho nám nic není. Platí

jen nájem a ten činí 3800 korun na den, kdy zrovna pracují. Ze své živnosti odvádějí daně stejně jako my z pronájmu prostor.“ To se mi líbí. Pouliční holky daně neplatí, jak by taky mohly, když úředně neexistují. Majitelé zábavních domů a kulturní pracovníci, které v nich pracují, ale daně platí. Možná jsem naivní, pro mě to znamená, že se chovají v tomto ohledu slušně. I když, co já vím, jak to opravdu chodí na klondajku...

DOU DÁL, MLADEJ PANE

Vycházíme s Petrem na obhlídku. Vstupní dveře vedou do strip baru. Je to normální hospoda, jen z každého stolu vede tyč a kolem ní tančí slečna. Můžete tu sedět do rána nebo jít do prvního patra. Rozhodnete-li se pro druhou možnost, ochranka nejdřív zkontroluje, jestli s sebou nemáte zbraň, a pak vám dá lístek, který si procvaknete v turniketu. Obsahuje čárový kód, aby měli majitelé přehled o návštěvnosti. Vaše paní přehled mít nebude, i kdyby ho u vás našla, protože útržek neposkytuje žádné informace o tom, kde jste byl. Vstup stojí 190 korun a opravňuje po následujících čtyřiaadvacet hodin vycházet ven a zpátky, jak je vám libo, aniž byste museli konverzovat, souložit nebo něco konzumovat. Vstupenku můžete dát i kamarádovi, který čeká venku, to tu nikdo neřeší. V prvním patře najdete kavárnu, kde od dvanácti v poledne do šesti ráno sedí kolem barového pultu spoře oděné dívky a jiné tančí na pódiu. Za plentou je herňa, ve které vyhrajete majlant, nebo taky ne. V přilehlé chodbě se nachází tzv. intimní box, záclonou oddělený výklenek s kanapem a stolkem, kde si můžete se slečnou nerušeně povídat. Anebo se vydáte na kruhovou obhlídku padesáti osmi pokojů, před jejichž dveřmi postávají dívky. Mají na sobě prádlo, plavky nebo jsou vtěsnané do džín a triček o dvě čísla menších, takže vypadají jako holky, které běžně potkáte na diskotéce. Jednu nebo několik si vyberete a za půl hodinu uměleckého vystoupení v soukromí dáte cirka tisíc dvě stě korun. Na závěr se ošplíchnete a jdete domů k ženě, třeba věšet prádlo.

1. Budova stojí v Holešovické tržnici naproti McDonaldu.
2. Jako v metru. Cvaknout lístek a můžete se svézt.
3. Jitčín „look“ na den. V noci přidá na líčidlech a ubere na oblečení.

TÁTA KLIENT, MÁMA OBCHODNICE

Typický zákazník je ženatý muž mezi třiceti až padesáti lety a patří ke střední a nižší třídě. Podnik si oblíbilo i dost cizinců, většinou Rusů nebo Ukrajinců. Výkonné umělkyně jsou Češky i cizinky, bílé i černé včetně jedné Mongolky z Ulánbátaru. Nejmladší je osmnáct, nejstarší padesát sedm let. Jsou to studentky, profesionálky i úřednice. Svobodné holky, matky samoživitelky i vdané matrony, jejichž manželé nic netuší. Ale najdou se i jiné variace. „Máme tu například jednačtyřicetiletou ženu se dvěma dětmi. Manžel je s nimi na mateřské. On ví, čím se jeho žena živí. Přijal roli muže v domácnosti, ona podniká. To je vzácný případ, kdy chlap dokáže potlačit své ego a přijme, že žena vydělává víc.“ Přesně tak to Petr Janout řekl a já se snažím pochopit logiku a principy, které platí jen tady. Že je například normální, když vaše žena spí s jinými za peníze, ale je hodně divné, kdyby chlap snesl, že manželka vydělává víc než on.

PŘÍBĚH PANA P.

Tvrdit, že nemá předsudky, umí každý, ale dokázat to osobním příkladem, je už něco jiného. Provozní Showparku je volnomyšlenkář v praxi. Žena, se kterou žije, je bývalá prostitutka, což je prý stejné, jako kdyby byla bývalá švadlena. „V současnosti tuhle profesi neprovozuje, ale ne proto, že by mi to vadilo. Sama se rozhodla najít si raději civilní zaměstnání. Dělá nehty, jako skoro všechny holky, které s tím skončí. Víte, odsuzovat je, to je falešná morálka. Proč tyhle podniky fungují? Kdo je navštěvuje? Jsou to hlavně takzvané spořádaní muži od rodin. My tady vlastně poskytujeme sociální pomoc spoluobčanům i státu, protože kdyby si měl každý, kdo sem chodí, vydržovat milenkou, vyplýtvá mnohem víc času i financí a pak skutečně spěje k rozpadu manželství. Prostituci nevymýtíte, takové snahy vždycky ztroskotaly.“

Ano, prostituce byla, je a pravděpodobně i bude, protože

3

obchod s ní stejně jako příroda si zákony parlamentem diktovat nenechají. A jak si tak společně notujeme, vchází do dveří slečna Jitka.

PŘÍBĚH SLEČNY J.

Čekala jsem klišé holky na šteklech s rudou pusou, ale spletla jsem se, jako ten Doležal, jak dále uvidíte. Jitka si sedne na krajíček židle, záda jako pravítko a ruce složí v klíně, jak se to dělá v kostele. Je jí třiatdvacet let, ale vypadá mladší. Usmívá se zvědavě a poslušně čeká na otázky. Na každou odpoví. Mluví spisovně a slova anál nebo trojka znějí z jejích úst čistě jako subdominantní akord. Po chvíli povídání s ní máte pocit, že žít se jako kurva je pěkné, příjemné a poctivé zaměstnání. (A možná že je, když platíte ty daně.) Jitka neměla hezké dětství. V šestnácti odešla z domova a od té doby se s rodiči neviděla. V osmnácti se vdala a zažádala o opatrovnictví své o tři roky mladší sestry. Nechtěla, aby

zůstala sama s otcem, který ji měl svěřenou do péče. Soud jí sestru přiřkl, a tak žili nějakou dobu ve čtyřech – Jitka, manžel, dítě, které se jim narodilo, a sestra. Vydrželo to dva roky. Pak se rozvedla a se sestrou a dítětem se přestěhovala z Neratovic do Prahy. Sehnala si práci servírky v pizzerii (je vyučená v oboru kuchař číšník).

Co se zvtřlo, že dnes obsluhuje jinak a jinde? „Měla jsem dluhy a chtěla jsem se jich zbavit. Kamarádka v té době chodila s páнем, který ji finančně podporoval, a tak jsem si přes inzerát taky jednoho ženatého našla. Nejdřív mi přišlo takové hloupé brát od něj peníze, ale pak jsem pochopila, že jemu to dělá radost a mně to pomůže.“ Když to skončilo, začala pracovat na privátě. To znamená, že si vodíte pány do bytu, kde máte od vlastníka pronajatou jednu místnost, odvádíte mu půlku svých výdělků a ještě můžete přijít k nějaké té modřině, protože když řvete o pomoc, nikdo vám nepomůže. Nakonec si coby podnikatelka najala „kancelář“ v Showparku. Líbí se jí tu.

1. Ochrance tu říkají OKT neboli obchodně kontaktní tým.
2. V chodbě nikoho nevidíte. Všechny kulturní parcovnice momentálně pořádají produkci.
3. Tento pokoj patří k těm luxusnějším a větším. Vejde se tam víc lidí.
4. Kdo nemá chuť na prostocviky, může si číst v chodbě citáty, nebo (5) koukat na televizi.

MĚSÍČNĚ? TAK DVĚ STĚ TISÍC.

„První den tu mají dívky nájem zdarma, aby si vyzkoušely, jestli jim to bude vyhovovat. Pak platí 3800 korun za den, kdy pracují, a v ceně je i ochranka. Nad každou postelí je tlačítko. Jednou jsem ho omylem zmáčkla a byli u mě do šesti vteřin,“ chválí systém Jitka. Pracuje pět dní v týdnu, denně si přijde v průměru na deset tisíc čistého. „Dnes mám všechny dluhy splacené, nemám hypotéku, žádné půjčky. Do roku 2014 si chci splnit dvacet věcí. Nová prsa, nové auto, našetřit synovi na školu, dovolené a tak dále. Některé slečny vydělají peníze, pak je strčí tady do automatů nebo utratí za boty a kabelky. V tom nevidím žádný smysl. Já přesně vím, proč to dělám.“ Peníze ale nejsou jediným důvodem. Jak říká, povolání ji baví. „Nemám orgasmus pokaždé, ale často. Pěkné je i to, když si se zákazníkem jen tak povídáte a on s vámi jedná jako s pokladem. Při téhle práci potkáte spoustu dobrých lidí. Samozřejmě i zlých, ale dobrých je víc.“ Také se tu prý hodně naučila do života. Třeba nemít iluze. V šestnácti věřila na věrnost, dnes už ne. Na co přijdou ostatní v padesáti, jí došlo ještě před dospělostí. Těžko říct, jestli je to výhoda. Každopádně považuje mužskou promiskuitu za přirozenou věc a počítá s tím, že až se vdá, bude i její muž chodit za placenými společníci. A, jak řekla, bude jim za tu pomoc vděčná.

NEJHORŠÍ JSOU MLADÍ KLUCI

Zajímá mě, jaký zákazník je jí milý. „Nejčastěji si mou společnost žádají ženatí muži středního a staršího věku. Ty mám taky nejradši. Chovají se něžně, opečovávají mě jako princeznu. Jsou střízliví, protože si chtějí ten zážitek užít a pamatovat. Mluví většinou velmi pěkně o ženě a dětech a mívají šťastná manželství. Doma jim chybí jen to, co jim žena odmítá dát, třeba trojka nebo anální sex. Muž, který využívá služeb placené společnosti, se pak rád vrací domů a je na ženu milý.“ Bleskne mi hlavou, že i já mám velmi milého muže. Nechci nad tím přemýšlet. U syna mi to až tak nevádí. Když jsem doma řekla, že budu psát o Showparku, jednadvacetiletý potomek mi sdělil, že tam jednou byl, nicméně detaily půlhodinového pobytu si vinou alkoholu nevybavil. V jednom měl ale jasno. „Holka musela bejt celá happy, že má mladýho kocoura,“ prohlásil sebevědomě. Zeptala jsem se na to Jitky. Jsou mladí, voňaví a pěkní muži, kteří studují něco jako masovou komunikaci, příjemní společníci? „Ti jsou úplně nejhoršími zákazníky,“ říká nekompromisně. Bylo mi, jako bych za výchovu gentlemana dostala pětku. „Často sem vletí jako hurikán a je to takové nezdvořilé nebo hrr. Většinou jsou hodně opilí a chovají se hrubě. Nezáleží mi na tom, jak muž vypadá, ale jak se ke mně chová.“ Zase jeden kocourek, co se plete, napadá mě pomstychtivě.

JEDNO PĚKNÉ PŘEDSEVZETÍ

A co Jitčin bývalý manžel? Jak přijal kluk z Neratovic fakt, že matka jeho dítěte dělá v Praze šlapku? Z jejího výrazu je jasné, že jsem to s tou šlapkou přehnala. „To je pro mě někdo, kdo se nemyje a loví muže na ulici. Já jsem spolčnice,“ opraví mě důrazně. „Bývalý manžel samozřejmě ví, co dělám. Když jsem mu to řekla, trochu plakal, ale pak to přijal. Máme syna ve střídavé péči a hlídá ho, i když mám nějakou práci navíc. Je to člověk, kterému můžu věřit, a on věří mně. Nikdy jsem ho nepodvedla, když jsme byli spolu.“ Stejně jako její syn ani přátelé nevědí, čím se Jitka živí. „Myslím, že to tuší, ale nezeptali se. A přitom vlastně chci, aby se to dozvěděli.“ A tak se stalo, že nám dala svolení, abychom ji po rozhovoru vyfotili. Na oblíbenou otázku personalistů, kde se vidí za dva roky, odpověděla: „Za dva roky s tím tady skončím. Nechci dopadnout jako dívky, co to dělají déle než deset let a nevypadají dobře. A co budu dělat? Asi zase servírku.“ Že bude brát místo dvě stě tisíc měsíčně přibližně třicet, jí prý nevadí. Pěkné předsevzetí, takové novoroční! „Ale ze všeho nejradši bych se vdala. A chci, aby můj muž věděl, co jsem dělala. Tajit to určitě nebudu. Rodina je podle mě nejhezčí věc,“ dodá po chvíli a já jí tu dobrou rodinu moc přeju.

APAGE, SATANAS

S Petrem a Jitkou trávím už třetí hodinu a pocit mimozemšťana, který se vylodí na cizí planetě, se pomalu mění téměř v pocit domorodce. Koneckonců prostituce je nejstarší řemeslo a na cechu s tak dlouhou tradicí nemůže být nic tak špatného. Ale pak řekne Jitka větu, která mi přece jenom přijde krapet přes míru. „Abych nezapomněla, dělám taky lesby show se svou sestrou.“ To asi není o sexuálním vzrušení, že? Zeptám se, jako by o nic nešlo, ale dá mi to práci. „Proč myslíte? Naopak, je to příjemné, vzrušující, mazlíme se a užíváme si to. Když si budete muset vybrat mezi cizí holčkou a vlastní sestrou, je jasné, že si vyberte sestru. My jsme, jak se říká, jedno tělo, jedna duše. Máme se moc rády.“ Ještěže tak. S bratrem by to bylo na kriminál. Při loučení, aby nebylo ticho, prohodím – máte zajímavé povolání, škoda že nejsem mladší. A Jitka nadšeně spustí: „Ale to vůbec nevadí! Dělají to i starší ženy než vy. Jste sympatická, máte pěknou postavu, byl by o vás zájem. Můžete chodit i do práce a zaskočit sem třeba jenom o víkend, aby bylo na dovolenou a tak.“ Představím si Maledivy třikrát ročně. Apage, Satanas. Odcházím z té zajímavé planety velmi rychlým krokem na tramvaj.